

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נדה דף לא:

בנות כותים אפי' מזמן עריסתם, מה דינם בדלהלן, ומדוע? [תוד"ה רבי - לקמן דף לב.].

האם חוששים בסתמא שמא ראו?	האם הם טמאות מעריסתן?	
חוששים - דחיישינן למיעוטא ¹	טמאות - דחיישינן שמא ראו	לתנא דמתניתין ולר"מ
לא - דלא חוששים למיעוט	טמאות - שלא יטמעו בהן ²	לחכמים
גם אם ראו אין טומאת נדה בגוי	טמאות - שלא יטמעו בהן	לר' יוסי - כותים גרי אריות

"כותים מטמאים משכב תחתון כעליון מפני שהן בועלי נדות" - "כעליונו של זב", מהו הביאור ומה הדין? [תוד"ה תחתון].

"כעליונו של זב" - מהו?	"כעליונו של זב" - מה דינו?	
היו אוכלים בכף אחת של מאזנים והכריעם הזב עיי הכף השניה ³	מטמא אוכלים ומשקים - אבל לא אדם וכלים	לרשב"ם
בגד שמקצתו על הזב ומקצתו על הארץ ⁴		לתוס'
בנותן זב אצבעו תחת נדבך אבנים, ואוכלים ומשקים על גבם ⁵		לתוס' הרא"ש ⁵

¹ הקשו תוס', דכיון דלר"מ חיישינן למיעוטא יש לטמאותן מן התורה, ולמה הוצרכו רבנן לגזור על בנות כותים רק בגזירת י"ח דבר. ותירצו, דהגם שחיישינן למיעוטא היינו דאמרינן שמא תראה בקטנותה, אבל מסתמא ודאי שלא ראתה מיד עם לידתה, וא"כ יש חזקת טהרה המסייעת לרוב, והו"ל מיעוטא דמיעוטא דמודה ביה ר"מ דלא חיישינן, ולכן הוצרכנו לגזירת י"ח דבר.

² הוקשה לתוס' דמוכח מהסוגיא דמשנתנו כר"מ דוקא דחייש למיעוטא, אבל לרבנן לא חיישינן למיעוטא בסתמא שמא ראו. ולפי' לרבנן אין לגזור על בנות כותים טומאה מעריסתן, וקשה דהא טומאת בנות כותים מעריסתן היא מיי"ח דבר שאין עליהם חולק. ותירצו, דאה"נ דגזרו עליהם אבל לא מטעם משנתנו משום נדות - דטעם זה שייך דוקא לר"מ דחייש למיעוטא, אלא מטעם שלא יטמעו בהן ישראל.

³ והוקשה לתוס', דא"כ טמא משום היסט, והיסט ילפינן טומאתו מקרא "מאשר יגע בהם הזב". ואילו בגמ' לקמן (סוף דף לב:) ילפינן לטומאת עליונו של זב מקרא אחר - ד"יוכל הנוגע בכל עשר יהיה (-הזב) תחתיו".

⁴ דאין כאן היסט כיון שלא הסיט את כולו אלא רק למקצתו, אולם טמא כל הבגד מדין עליונו של זב.

⁵ לקמן (סוף דף לב:) באי נמי.